

1

**Besluit van 6 januari 1989, houdende regels
inzake de uitgifte van het Staatsblad en de
Staatscourant (Besluit uitgifte Staatsblad en
Staatscourant)**

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 22 juli 1988, nr. 343/688, gedaan mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

Gelet op artikel 89 van de Grondwet en artikel 8 van de Bekendmakingwet (Stb. 1988, 18);

De Raad van State gehoord (advies van 28 oktober 1988, nr. WO3.88.0432);

Gezien het nader rapport van Onze Ministeries van Justitie en van Binnenlandse Zaken van 30 december 1988, nr. 580/288;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister:
 - in hoofdstuk 2: Onze Minister van Justitie;
 - in hoofdstuk 3: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. de uitgever: het in artikel 2 bedoelde bedrijf.

Artikel 2

Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken sluiten overeenkomsten tot het produceren, uitgeven en aan het publiek ter beschikking stellen van het Staatsblad onderscheidenlijk van de Staatscourant met een bedrijf dat ervoor zorg draagt daartoe over voldoende technische en organisatorische middelen te beschikken.

Artikel 3

Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken bereiden de nodige vervangende voorzieningen voor, voor het geval door gebreken in

de uitvoering van een overeenkomst als bedoeld in artikel 2 of anderszins de uitgifte van het Staatsblad onderscheidenlijk van de Staatscourant stagneert.

HOOFDSTUK 2. UITGIFTE VAN HET STAATSBLAD

Artikel 4

In het Staatsblad wordt opgenomen al hetgeen waarvan een wet of koninklijk besluit bekendmaking in het Staatsblad voorschrijft, alsmede datgene wat in verband hiermee naar het oordeel van Onze Minister moet worden vermeld.

Artikel 5

1. Wetten en koninklijke besluiten die in het Staatsblad moeten worden geplaatst, worden daartoe na de in artikel 47 van de Grondwet bedoelde ondertekening aan Onze Minister toegezonden.

2. De als eerste ondertekenende minister of staatssecretaris draagt er zorg voor dat de toezending op een zodanig tijdstip plaatsvindt dat plaatsing in het Staatsblad tijdig kan geschieden.

Artikel 6

1. Het Staatsblad wordt uitgegeven op door Onze Minister te bepalen tijdstippen.

2. Op het Staatsblad wordt de datum van uitgifte vermeld.

Artikel 7

Wetten en koninklijke besluiten worden na plaatsing in het Staatsblad door Onze Minister teruggezonden aan het Kabinet der Koningin.

Artikel 8

Voor publikatie in het Staatsblad worden geen kosten in rekening gebracht.

Artikel 9

1. Het Staatsblad is bij abonnement en per afzonderlijk nummer voor het publiek verkrijgbaar. Afzonderlijke nummers zijn reeds op de dag van uitgifte verkrijgbaar.

2. Onze Minister maakt jaarlijks in de Staatscourant de in overleg tussen hem en de uitgever vastgestelde tarieven bekend.

HOOFDSTUK 3. UITGIFTE VAN DE STAATSCOURANT

Artikel 10

1. De Staatscourant verschijnt dagelijks, met uitzondering van zondag, zaterdag en algemeen erkende feestdagen.

2. Onder algemeen erkende feestdagen worden verstaan de in artikel 3 van de Algemene Termijnenwet (Stb. 1964, 314) als zodanig genoemde en de bij of krachtens dat artikel daarmee gelijkgestelde dagen.

3. In bijzondere gevallen verschijnt de Staatscourant op verzoek van Onze Minister op een in het eerste lid uitgezonderde dag.

Artikel 11

In de Staatscourant worden opgenomen:

- a. al hetgeen waarvan een wet, koninklijk besluit of ministerieel besluit bekendmaking in de Staatscourant voorschrijft;
- b. door Onze Minister aangewezen categorieën van publikaties, afkomstig van de centrale overheid.

Artikel 12

De eerste ondertekenaar van een publikatie als bedoeld in artikel 11 bepaalt het tijdstip van plaatsing van de publikatie in de Staatscourant en draagt er zorg voor dat de toezending op een zodanig tijdstip plaatsvindt dat de plaatsing tijdig kan geschieden.

Artikel 13

1. In de Staatscourant kunnen voorts, voor zover verenigbaar met het karakter van de Staatscourant als officieel publikatieblad van het Koninkrijk der Nederlanden, worden opgenomen:

- a. nieuws en beschouwingen met betrekking tot activiteiten van de centrale overheid en daarmee verband houdende maatschappelijke vraagstukken;
- b. andere publikaties van overheidsinstellingen of -organen dan bedoeld in artikel 11;
- c. publikaties van anderen.

2. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in het eerste lid algemene of bijzondere aanwijzingen geven.

Artikel 14

1. Onze Minister kan bepalen dat daarvoor in aanmerking komende categorieën van publikaties in afzonderlijke permanente bijvoegsels bij de Staatscourant worden opgenomen.

2. Met inachtneming van het bepaalde in artikel 4, tweede lid, van de Bekendmakingswet, kan een publikatie die daarvoor wegens haar omvang in aanmerking komt, in een afzonderlijk supplement bij de Staatscourant worden opgenomen.

Artikel 15

Voor andere publikaties dan die van vanwege het Rijk vastgestelde algemeen verbindende voorschriften kunnen advertentiekosten in rekening worden gebracht.

Artikel 16

De Staatscourant en de bijvoegsels bij de Staatscourant zijn bij abonnement en per afzonderlijk nummer voor het publiek verkrijgbaar. Afzonderlijke nummers zijn met ingang van de eerstvolgende verschijningsdag, bedoeld in artikel 10, eerste lid, verkrijgbaar, alsmede in bijzondere, door Onze Minister te bepalen, gevallen op de dag van verschijning.

Artikel 17

Onze Minister maakt jaarlijks in de Staatscourant de in overleg tussen hem en de uitgever vastgestelde tarieven bekend voor:

- a. abonnementen op de Staatscourant en afzonderlijke nummers, inclusief supplementen;
- b. abonnementen op bijvoegsels bij de Staatscourant en afzonderlijke nummers daarvan;
- c. advertenties in de Staatscourant, in supplementen en in bijvoegsels.

HOOFDSTUK 4. SLOTBEPALINGEN

Artikel 18

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 19

Dit besluit kan worden aangehaald als Besluit uitgifte Staatsblad en Staatscourant.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 6 januari 1989

Beatrix

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk

Uitgegeven de *twaalfde* januari 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel van de Nederlandse Staatscourant van 14 februari 1989, nr. 32.

NOTA VAN TOELICHTING

Artikel 8 van de Bekendmakingswet opent de mogelijkheid dat bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot de plaatsing van wetten en besluiten in het Staatsblad en de Staatscourant, met betrekking tot de verdere inhoud van de Staatscourant en met betrekking tot de bewaring van oorspronkelijke exemplaren van wetten, koninklijke besluiten en daarbij behorende stukken. Het onderhavige besluit strekt ertoe ten aanzien van elk van deze onderwerpen enkele regels vast te stellen.

Met ingang van 1 november 1988 is het Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf verzelfstandigd. Als gevolg daarvan is een einde gekomen aan de situatie dat het Staatsblad en de Staatscourant door de Staat in eigen beheer worden gedrukt en uitgegeven. Voortaan geschiedt dit door de NV SDU v/h Staatsdrukkerij/Uitgeverij op basis van een contract met de Staat der Nederlanden. Tegen deze achtergrond is het wenselijk met betrekking tot Staatsblad en Staatscourant bij algemene maatregel van bestuur enkele regels vast te leggen die het publiekrechtelijk kader vormen waaraan de uitgever is gebonden. Ook is het in de nieuwe situatie wenselijk enkele bevoegdheden van de Minister van Binnenlandse Zaken te formuleren die hij nodig heeft om zijn verantwoordelijkheid voor de uitgifte van de Staatscourant te kunnen dragen. Tevens kunnen in het besluit enkele administratieve details een plaats krijgen die de gang van zaken met de originele exemplaren van wetten en koninklijke besluiten betreffen en die voorheen geregeld waren in het bij de Bekendmakingswet ingetrokken koninklijk besluit van 22 december 1863, Stb. 149, ter nadere regeling van de wijze en de vorm van afkondiging van wetten en koninklijke besluiten.

In de gekozen opzet zijn in de regeling enkele elementen opgenomen die de werkingssfeer van artikel 8 van de Bekendmakingswet te buiten gaan. Te denken valt met name aan de in de artikelen 2 en 3 geformuleerde opdrachten voor de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken. In verband hiermee heeft het besluit voor een deel het karakter van zelfstandige algemene maatregel van bestuur en is het ook gebaseerd op artikel 89 van de Grondwet.

Uit een oogpunt van toetsing van het besluit aan de Aanwijzingen inzake terughoudendheid met regelgeving valt het volgende op te merken.

De inhoud van het besluit wordt voor een deel bepaald door de inhoud van de Bekendmakingswet en is daarnaast een uitvloeisel van de krachtens de Wet NV SDU gerealiseerde privatisering van het Staatsdrukkerij- en Uitgeverijbedrijf. Deze privatisering leidt ertoe dat met name met betrekking tot de Staatscourant enkele nieuwe regels geformuleerd dienen te worden. Deze nieuwe regelgeving kan echter zeer beperkt van omvang blijven.

Met betrekking tot de zogenaamde vrije inhoud van de Staatscourant is gekozen voor een zeer globale normering in combinatie met een mogelijkheid van bijsturing door de Minister van Binnenlandse Zaken, indien daartoe aanleiding bestaat. Aldus wordt voorkomen dat de door de privatisering verkregen vermindering van bestuurlijke lasten door de invoering van een intensieve ministeriële bemoeienis met de inhoud van de Staatscourant ten dele weer teniet wordt gedaan. Anderzijds betekent dit ook dat de geprivatiseerde SDU bij het uitgeven van Staatsblad en Staatscourant met een minimum aan publiekrechtelijke regels wordt geconfronteerd. Met betrekking tot het Staatsblad wordt de bestaande gang van zaken onveranderd gecontinueerd.

Voor het overige bedrijfsleven, de lagere overheden en de burgers ontstaan door de regeling geen nieuwe lasten. In de toedeling van

kosten, voortvloeiend uit de uitgifte van het Staatsblad en de Staatscourant, komt in beginsel geen verandering.

Artikel 2

In dit artikel is vastgelegd dat de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken aan hun wettelijke taak met betrekking tot de verschijning van respectievelijk Staatsblad en Staatscourant uitvoering zullen geven door het afsluiten van overeenkomsten ter zake namens de Staat met een hiertoe gekwalificeerd bedrijf. Met de NV SDU is inmiddels een langlopend contract afgesloten dat betrekking heeft op het gehele pakket van de zogeheten «Officiële Publikaties», waartoe naast Staatsblad en Staatscourant ook de Kamerstukken en het Tractatenblad gerekend worden.

Artikel 3

Het essentiële belang van het Staatsblad en de Staatscourant voor de rechtsorde brengt mee dat altijd de mogelijkheid zal moeten bestaan om zo nodig van staatswege in de verschijning van deze publikatiebladen te voorzien. De huisdrukkerijen van de ministeries van Justitie en van Binnenlandse Zaken zullen erop ingericht moeten zijn om op zeer korte termijn noodedities van het Staatsblad en de Staatscourant te kunnen produceren.

Artikel 4

Dit artikel heeft een limitatieve strekking. Voor opneming van enige publikatie in het Staatsblad zal altijd nodig zijn dat een wet of koninklijk besluit daartoe opdracht geeft. In de eerste plaats valt hier te denken aan de Bekendmakingswet, maar ook andere wetten, algemene maatregelen van bestuur en zogenaamde kleine koninklijke besluiten zullen opdrachten tot publikatie in het Staatsblad kunnen inhouden. Het Staatsblad zal echter in hoofdzaak gereserveerd dienen te blijven voor de publikatie van wetten en algemene maatregelen van bestuur. In de meeste gevallen zal voor andere besluiten de Staatscourant het aangewezen publikatiemiddel zijn. Uitdrukkelijk is voorzien in de bevoegdheid van de Minister van Justitie om in het Staatsblad de vindplaatsen van de Kamerstukken en de Handelingen die op de totstandkoming van een wet betrekking hebben te doen vermelden, evenals gegevens omtrent de laatste wijzigingen van de betrokken wetten en algemene maatregelen van bestuur.

Artikelen 5 tot en met 7

Deze bepalingen zijn in gemoderniseerde vorm ontleend aan het hierboven genoemde koninklijk besluit van 22 december 1863. De bewaring van originele exemplaren van wetten en koninklijke besluiten wordt overigens geregeld in de Archiefwet 1962.

Artikel 8

Voor de publikaties in het Staatsblad worden geen kosten in rekening gebracht. De kosten worden door de uitgever in beginsel uit de exploitatie van de abonnementen verhaald.

Artikel 9

In dit artikel wordt de verkrijgbaarheid van het Staatsblad voor de burgers gewaarborgd. Uit de jurisprudentie vloeit voort dat voor het tijdstip waarop een wettelijk voorschrift dat in het Staatsblad is gepubliceerd in werking treedt, het tijdstip van verkrijgbaarheid van het Staatsblad bepalend is (zie onder meer HR 4 november 1975, NJ 1976, 173 en CRvB 6 januari 1987, AB 1987, 300 m.n.). Omdat het in sommige gevallen van belang is dat een regeling in werking treedt op de

dag van uitgifte of op de dag daarna, is uitdrukkelijk voorgeschreven dat het Staatsblad op de dag van uitgifte voor het publiek verkrijgbaar moet zijn. De tarieven voor abonnementen en losse nummers worden jaarlijks in overleg tussen de Staat en de uitgever vastgesteld.

Artikel 10

De Staatscourant verschijnt, afgezien van feestdagen, vijfmaal per week. Er kan echter aanleiding zijn extra nummers te doen verschijnen, bijvoorbeeld bij belangrijke gebeurtenissen in de koninklijke familie of indien een algemeen verbindend voorschrift onverwijld in het weekeinde moet worden bekendgemaakt. De beslissing tot het doen verschijnen van een extra nummer is voorbehouden aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Artikel 11

Bij de Staatscourant valt onderscheid te maken tussen de publikaties die in elk geval daarin moeten worden opgenomen en de overige inhoud van het blad. Artikel 11 omlijnt het verplichte gedeelte. In de eerste plaats betreft dit al hetgeen waarvan in een wet, koninklijk besluit of ministerieel besluit is bepaald dat het in de Staatscourant zal worden bekendgemaakt. De belangrijkste categorie hiervoor wordt gevormd door de vanwege het Rijk anders dan bij wet of algemene maatregel van bestuur vastgestelde algemeen verbindende voorschriften, ten aanzien waarvan de Bekendmakingswet plaatsing in de Staatscourant voorschrijft. Daarnaast behelst de wetgeving echter zeer vele opdrachten tot bekendmaking van allerlei besluiten, mededelingen, voornemens, etc. in de Staatscourant.

Koninklijke en ministeriële besluiten die geen algemeen verbindende voorschriften inhouden, kunnen ook ten aanzien van zichzelf bekendmaking in de Staatscourant voorschrijven.

Tot de verplichte inhoud van de Staatscourant kunnen ook publikaties behoren waaraan geen besluit als hierboven bedoeld ten grondslag ligt. Te denken valt onder andere aan mededelingen inzake activiteiten van het Koninklijk Huis, publikaties uitgaande van de Hoge Colleges van Staat, zoals de weekoverzichten van de Tweede Kamer, en mededeling van verschenen adviezen. De praktijk die zich op dit punt heeft ontwikkeld, zal worden voortgezet. In de nieuwe situatie is echter enige formalisering noodzakelijk. Daartoe is vastgelegd dat de Minister van Binnenlandse Zaken de categorieën van publikaties waarom het hier gaat, zal dienen aan te wijzen.

Artikel 12

In dit artikel is vastgelegd dat de verantwoordelijkheid voor het bepalen van het tijdstip van publikatie in de Staatscourant en voor de tijdige toezending ter plaatsing berust bij de eerste ondergetekende van de publikatie.

Artikel 13

Reeds lang is de inhoud van de Staatscourant niet meer beperkt tot publikaties waarvan bekendmaking in de Staatscourant is voorgeschreven. Voor een belangrijk deel bepaalt de redactie de inhoud van het blad. Zij maakt daarbij onder meer gebruik van persberichten die haar door de voorlichtingsdiensten van de ministeries worden aangeboden. Ook kunnen in de Staatscourant advertenties worden geplaatst, doorgaans afkomstig van overheidsinstanties. De redactie geniet daarbij feitelijk een vrij grote mate van zelfstandigheid. De verantwoordelijkheid voor het redactionele beleid wat wel en wat niet wordt opgenomen, berustte echter tot dusver bij de Minister van Binnenlandse Zaken,

aangezien de redactie bestond uit ambtenaren van het onder hem ressorterende staatsbedrijf.

De huidige gang van zaken is bevredigend en het is dan ook de bedoeling die na de verzelfstandiging zoveel mogelijk te continueren. In de nieuwe situatie is er echter geen ambtelijke relatie meer tussen de Minister van Binnenlandse Zaken en de tot het bedrijf van de uitgever behorende redactie van de Staatscourant. Daarom is het nodig in het onderhavige besluit de vrije inhoud van de Staatscourant in algemene zin te omlijnen en de minister een bevoegdheid tot het uitoefenen van invloed op het redactionele beleid te verlenen. Een en ander is in artikel 13 neergelegd. Uitgangspunt daarbij is dat de niet verplichte inhoud van de Staatscourant moet passen bij het karakter van de Staatscourant als officieel publikatieblad van de centrale overheid. Dit karakter brengt onder meer mee dat de Staatscourant niet moet kunnen worden geïdentificeerd met bepaalde groeperingen of belangen. Wat de opnemings van nieuws en beschouwingen betreft, is de ruime norm geformuleerd, dat er een relatie moet zijn met de activiteiten van de centrale overheid of daarmee verband houdende maatschappelijke vraagstukken. Hiermee is in die zin een grens getrokken, dat de Staatscourant zich niet zal kunnen ontwikkelen tot een algemeen nieuwsblad. Voorts brengt het karakter van de Staatscourant als officieel publikatieblad onder meer met zich dat de redactie zich moet onthouden van het zelfstandig geven van commentaar op het beleid of de activiteiten van bewindslieden of andere organen van de centrale overheid.

Tot de vrije inhoud van de Staatscourant behoren ook publikaties die, anders dan op grond van artikel 11, door overheidsinstanties, waaronder ook lagere overheden, ter plaatsing worden aangeboden, en publikaties van buiten de overheid in de vorm van advertenties. Ook voor deze publikaties geldt dat zij verenigbaar moeten zijn met het karakter van de Staatscourant. Aan dit vereiste voldoen bijvoorbeeld niet advertenties die gericht zijn tegen of in strijd zijn met het beleid van de rijksoverheid.

Om de ontwikkeling van de Staatscourant niet onnodig te beperken, is in het eerste lid met een summiere afbakening volstaan, die de redactie een ruime mate van vrijheid geeft. Gelet op de verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken voor de uitgifte van de Staatscourant is in het tweede lid voorzien in een hem toekomende bevoegdheid om zonedig met betrekking tot de vrije inhoud van de Staatscourant algemene of bijzondere aanwijzingen te geven. Daarbij zal ook de minister gebonden zijn aan de in het eerste lid gegeven normering. De aanwijzingsbevoegdheid impliceert echter dat bij verschil van mening tussen de uitgever en de minister over de toepassing van het eerste lid het oordeel van de minister prevaleert. Aldus heeft hij de mogelijkheid om binnen de gestelde grenzen het redactionele beleid zo nodig bij te sturen.

Artikel 14

De praktijk dat bepaalde categorieën van publikaties in afzonderlijke permanente bijvoegsels bij de Staatscourant worden opgenomen, zal worden voortgezet. Deze bijvoegsels maken formeel deel uit van de Staatscourant, maar zijn overigens zelfstandige uitgaven, waarop men zich apart kan abonneren. De volgende bijvoegsels verschijnen thans:

- Adviezen van de Raad van State;
- Wet tarieven gezondheidszorg;
- Uitspraken Raad voor de Scheepvaart;
- Wet en Uitvoeringsbesluit goederenvervoer binnenscheepvaart;
- Wet autovervoer goederen en Uitvoeringsbesluit autovervoer goederen 1988;
- Wet en Besluit personenvervoer;
- Prijscourant der effecten;

- Algemeen verbindendverklaring bepalingen collectieve arbeidsovereenkomsten;

- Raad voor het kwekersrecht.

De beslissing tot het doen verschijnen van een permanent bijvoegsel berust bij de Minister van Binnenlandse Zaken.

De in het tweede lid genoemde supplementen hebben een ander karakter. Hierbij gaat het om eenmalige publikaties die vanwege hun omvang niet in het desbetreffende nummer van de Staatscourant zelf worden opgenomen, maar als bijlage daaraan worden toegevoegd. Zij vallen echter onder het normale abonnement op de Staatscourant. Een voorbeeld is het proces-verbaal inzake de uitslag van de Tweede-Kamer-verkiezing. De beslissing of een publikatie in een supplement moet worden opgenomen, kan aan de uitgever worden overgelaten.

Artikel 15

Ook met betrekking tot het in rekening brengen van kosten voor het opnemen van verplichte publikaties zal de bestaande gedragslijn worden voortgezet. Deze houdt allereerst in dat publikatie van algemeen verbindende voorschriften van de centrale overheid kosteloos geschiedt. Deze praktijk wordt nu gecodificeerd in artikel 15. Ook voor enkele andere categorieën van publikaties zullen evenals thans geen kosten in rekening worden gebracht. In beginsel kunnen echter buiten het terrein van de algemeen verbindende voorschriften van de centrale overheid aan de aanbieders van publikaties de kosten op de voet van de geldende advertentietarieven in rekening worden gebracht. Voor de verwerking van persberichten geldt dit uiteraard niet. Daarbij is immers sprake van nieuwsvoorziening als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel a, waarbij het ter beoordeling van de redactie staat wat wel en wat niet wordt opgenomen.

Artikelen 16 en 17

Deze artikelen betreffen voor de Staatscourant dezelfde onderwerpen als artikel 9 voor het Staatsblad, met dien verstande dat voor de Staatscourant bovendien nog voorzien wordt in de jaarlijkse bekendmaking van de advertentietarieven.

Een nummer van de Staatscourant pleegt aan het eind van de middag te verschijnen. In verband hiermee is afgeweken van de voor het Staatsblad geldende regel dat afzonderlijke nummers reeds op de dag van uitgifte verkrijgbaar zijn en is verkrijgbaarheid met ingang van de eerstvolgende verschijningsdag voorgeschreven. De Minister van Binnenlandse Zaken zal echter in bijzondere gevallen kunnen bepalen dat een nummer van de Staatscourant reeds op de dag van verschijning verkrijgbaar moet zijn.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Binnenlandse Zaken,
C. P. van Dijk